

เรื่องคุยของลูกตอนที่ 37 เอมิจังรับเกียรติบัตรประจำปี 2555

โพสต์เมื่อ ก.ค. 18, โพสต์โดย [amijung](#) หมวดหมู่ [บันทึกลูกรัก](#)

```
(function() {
    var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true;
    po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js';
    var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s);
})();

(adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({
    google_ad_client: "ca-pub-8026950304384140",
    enable_page_level_ads: true
});
```

ผ่านมาแล้วเมื่อวันที่ 16 ก.ค. 2556 วันดีของเอมิจังและเพื่อนๆอีกหลายคน ที่คุณแม่ไม่ได้ที่จะต้องย้อนมาบันทึกเรื่องราวเอาไว้ งานรับเกียรติบัตรสำหรับนักเรียนที่มีผลการเรียน ความประพฤติดี และทำชื่อเสียงให้แก่โรงเรียน ปีนี้มีการซ่อมรับแบบย่อยๆของแต่ละห้องก่อน เห็นซ่อมอยู่หลายครั้ง จากนั้นจึงมารวมซ่อมย่อยแบบจริงจังของแต่ละระดับชั้นปีตั้งแต่ป.2-ม.6 . นอกจากนั้นก็ยังมีวันซ่อมจริงอีก คล้ายๆกับงานรับปริญญาเลย สำหรับเด็กผู้ชายนั้นง่ายมากเลยแค่ตัดผมให้สั้นเรียบร้อยแต่งตัวให้เรียบร้อย. แต่ของผู้หญิงนั้นคนที่ผมยาวต้องถักเปียให้เรียบร้อย เรื่องการถักเปียเนี่ยเป็นปัญหาสำหรับดิฉันมากเพราะว่าผมของเอมิเส้นเล็กและลื่นด้วยลองจับถักเปียเองแล้วไม่ได้ซักทีทำยังไงดีเน้า มีคุณป้าแม่บ้านที่เจอกันทุกวันชื่อป้าแหว่ (ชื่อน่ารักๆ). พอได้ยินว่าคุณแม่ถักเปียไม่เป็นไม่ได้สักที เลยเสนอตัวสอนถักเปียให้ แบบว่าถักผมของคุณป้าให้ดูเลย เหมือนจะง่ายๆเลยอะ จับไขว้ไปไขว้มา ลองทำกับผมลูกดูปรากฏว่า และ เลยขอยอมแพยกงขางขอความช่วยเหลือจากอาจารย์ที่ดูแลให้ช่วยจัดการให้เช้าวันที่รับเกียรติบัตร. วันนั้นรีบไปแต่เช้า(ดูเหมือนว่า จะเข้าเทาทูกว่านั้นแหละเพราะไปเข้าทุกวันเป็นปกติอยู่แล้ว) รีบทานข้าวให้เสร็จ(ตอนนี้ตัวอยู่โต๊ะอาหารแต่ใจอยู่บนอาคารเรียนแล้ว อยากไปหาอาจารย์เร็วๆ). เอมิรีบไปหาอ.จรรยาพรที่ห้องของน้องป. 1ให้ช่วยถักเปียให้ งานนี้แม่เลยรอดตัวไป เด็กๆบางคนผู้ปกครองก็พาไปเข้าร้านทำผมไปถักเปียมา. สวยทีเดียว แต่ดิฉันไม่รู้ว่าจะพาไปทำที่ไหนก็อาศัยความเอื้อเฟื้อและความน่ารักของเหล่าบรรดาอาจารย์ที่มารวมพลกันช่วยถักผมเปียให้เด็กๆให้เรียบร้อยผ่านไปด้วยดี. ไม่ต้องเสียสตางค์เพิ่ม(มันดีตรงนั้นแหละเนอะ แล้วลูกๆก็มีโอกาสไปเจอ.ที่เคยสอนด้วยจะได้มีโอกาสคุยกัน)

ปีนี้คนรับเกียรติบัตรพอกับทุกครั้งที่เคยจัดมา เด็กนักเรียนบางคนที่เคยได้ก็ไม่ได้ ก็มี แต่บางคนที่ไม่เคยได้ก็อาจจะได้รับประเภทความประพฤติดี. หรือการเรียนดีเพิ่มขึ้นมา ก็ต้องขอแสดงความยินดีกับรางวัลของความสำเร็จในปีที่ผ่านมาด้วยนะค่ะ. สำหรับน้ำหวานเพื่อนของเอมิได้รับสองใบเลยคือ ประเภทที่1กับประเภทสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนเพราะเมื่อปีที่แล้วเคยไปแข่งขันการพูดด้านภาษาอังกฤษของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนเอมินั้นได้แบบประเภทที่1 คือผลการเรียนเด่นความประพฤติดี เกรดเฉลี่ย 4.00ทุกวิชา (ทำได้อย่างโอ๊ะ)เคยได้เจอผู้ปกครองบางท่านเมื่อตอนที่ผลการสอบช่วงที่ได้สมุดพกมาใหม่ๆเข้ามาคุยด้วย แห้วว่าให้ลูกกินอะไรเนี่ย เรียนได้เกรด4ทุกวิชา. ทั้งศิลปะวาดรูปก็ได้ที่1. เป็นทั้งนักกีฬาโรงเรียน แถมยังเล่นดนตรีก็ได้(อะคูเล่). ตั้งใจเรียนเวลาคุณแม่ยังไม่มาก็นั่งทำการบ้านรอก่อน ถ้าไม่มีถึงจะไปวิ่งเล่น โอโห พังแล้วหัวใจพองโตขึ้นเป็นกอง. ต้องขอบคุณคำชมมากมายจากผู้ปกครองหลายๆท่านซึ่งเป็นเหมือนกำลังใจที่ส่งผ่านกันมาให้คุณแม่รู้สึกดีที่ลูกเติบโตขึ้นได้อย่างดี ไม่มีปัญหาและพร้อมจะเป็นต้นกล้าที่เติบโตขึ้นในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ทุกวัน ตัวคุณแม่ก็ขอส่งผ่านกำลังใจไปยังผู้ปกครองหลายๆท่านด้วยให้มีพลังกายพลังใจในการเลี้ยงดูอบรมลูกๆให้เป็นเด็กดี ตั้งใจเรียนแล้วความเก่งจะตามมาเอง

โดยส่วนตัวแล้วดิฉันอาจจะโชคดีหน่อยตรงที่ไม่ได้ทำงานประจำ. เลยมีโอกาสดูแลลูกสาวสองคนอย่างใกล้ชิดสนิทแนบแน่น. รู้ทุกเรื่องทุกอย่างที่ลูกได้ประสบพบเจอเลยมีโอกาสนี้จะได้เป็นทั้งคุณแม่และเพื่อนที่ปรึกษาอยู่ตลอด เวลาที่ลูกจะทำอะไร ดิฉันจะเปิดโอกาสให้ลองคิดและลงมือทำเองดูก่อน เมื่อทำไปได้สักพักแล้ว. สิ่งที่ดีฉันจะพูดอยู่ติดปากเลยคือ. ต้องการความช่วยเหลืออะไรไหม หากเค้าทำเองได้ ก็บอกไม่ต้องการค่ะ. แต่หากมีปัญหาที่จะช่วยแนะนำให้ลูกว่าต้องทำอย่างไร. สุดท้ายหากว่าลูกยังทำไม่ได้ก็ต้องให้กำลังใจแล้วเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง โชคดีที่เอมิเป็นคนคล่องแคล่ว. หัวไว มีความคิดสร้างสรรค์ ร่าเริงตลอด มีความเป็นนักสู้และมีความรับผิดชอบสูงมาก. ดิฉันจึงไม่ต้องเหนียวมาก กับการเคี่ยวเข็ญให้ตั้งใจเรียน เพราะเคยปลูกฝังเรื่องการรักการเรียนและการอ่านมาตั้งแต่ยังเล็กๆ. เอมิจึงเห็นความสำคัญของการเรียนและการหาความรู้ ประสบการณ์ต่างๆใส่ตัวเองเสมอ. ความคิดเกี่ยวกับการเพิ่มทักษะ ความสามารถพิเศษต่างๆ ดิฉันจะบอกลูกว่ามันเหมือนเครื่องประดับที่ติดตัวไปกับเราตลอดทำให้เราดูดี

และมันก็สามารถแปรเปลี่ยนมาเป็นอาวุธทางปัญญาที่จะมาคอยช่วยเหลือเราเวลาที่เราลำบากคับขัน. ความรู้และความสามารถด้านต่างๆต้องฝึกฝนเรียนรู้ เราต้องเก็บสะสมไว้โดยที่เราไม่รู้หรือกว่าเราจะได้หยิบอาวุธที่เราสะสมไว้มามีใช้ตอนไหน แต่เราเตรียมพร้อมไว้เป็นเรื่องดีที่ที่สุดแล้วหนูก็จะไม่ลำบากเมื่อต้องเผชิญกับเหตุการณ์ต่างๆตามลำพัง

เอมิเป็นเพียงเด็กธรรมดาๆคนหนึ่งเหมือนเด็กทั่วไป. แค่ว่าได้เก่งมากแต่อาศัยความตั้งใจ. ฝึกระวังสนใจในทุกๆเรื่อง และพร้อมที่จะเรียนรู้เลยทำให้เธอทำอะไรต่างๆ ได้มากมายหลายอย่างหลายทักษะ. แนวการสอนลูกของดิฉันคือ พยายามที่จะรักษาสสมดุลทั้งศาสตร์และศิลป์ ให้เท่ากันอย่างละครึ่งๆโดยดูจากพฤติกรรมและความรู้สึกความสุขความสนุกของลูกประกอบกับสิ่งที่ควรจะทำและควรจะเป็น. เลยเป็นอะไรที่มันพอดีไปทุกๆด้าน ไม่มากไม่น้อย. ความยากคือการดูแล สังเกตพฤติกรรม. อารมณ์และความต้องการของลูก แล้วจัดให้มันสมดุล. ซึ่งหลักๆคือการบริหารเวลาให้ลูกที่ถูกทาง ถ้าทำได้ตามแผนจะดีมาก. เรียกว่างานก็เสร็จ คนทำก็แฮปปี้. (คำว่างานของดิฉันหมายถึง กิจกรรมหรือการกระทำใดๆก็ตามที่ได้รับมอบหมายหรือตั้งใจจะทำให้สำเร็จ)

การเลี้ยงลูกไม่ได้มีสูตรสำเร็จที่ตายตัวเพราะคนในโลกนี้ไม่เหมือนกัน. แต่สิ่งที่ดิฉันมีความศรัทธาอย่างมากที่นำมาใช้คือ. ความรักความปรารถนาดีที่เรามีต่อลูกของเราอย่างเหลือล้น. เพื่อลูกเราทำได้ทุกอย่าง. ความรักเป็นตัวผลักดันให้เราสนใจชีวิตของลูกๆว่า. แค่ว่าฝึกดำเนินชีวิตของตัวเองได้อย่างไรถ้าหากว่าวันหนึ่งเค้าไม่มีเราอยู่เคียงข้าง เพราะเค้าต้องเติบโตและเรียนรู้ชีวิตด้วยตัวเค้าเอง. ดิฉันยังคงเชื่อในความรัก. ความรักที่แม่มีให้ลูก และลูกๆมีให้คุณแม่คุณพ่อ. มันเป็นพลังบวกที่จะทำให้เราคิดสร้างสรรค์ทำเรื่องดีๆให้กับลูก. แล้วลูกก็อยากทำเรื่องดีๆให้คุณพ่อคุณแม่ได้ชื่นชม. แต่อย่าลืมว่าเหรียญมีสองด้าน. หากว่าเราใช้พลังความรักในด้านลบมันจะทำลายทุกอย่าง อย่างรุนแรง. การทำอะไรด้วยความรักลูกแบบผิดๆอาจทำให้ลูกแค้นไปเลยก็ได้. ผู้ปกครองหลายๆท่านมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องลูกหลากหลายมาก. ดิฉันก็ขอเป็นกำลังใจเอื้อเฟื้อคำตอบทุกๆข้อสงสัยที่จะมาแชร์กันในกลุ่มแม่ๆนะคะ บางทีการได้คุยกับเพื่อนผู้ปกครองด้วยกันก็ช่วยเปิดมุมมองใหม่ๆและเปิดตาเปิดใจให้กว้างขึ้น ขนาดดิฉันเองก็มีปัญหาค่ะแต่เราก็ต้องเดินหน้ากันต่อไปค่ะ

สุดท้ายต้องขอขอบใจเอมิจังลูกที่น่ารักที่ตั้งใจเรียนเป็นเด็กดี. ต้องขอบคุณอาจารย์ประจำชั้นป.3 ที่ดูแลอบรมสั่งสอนอย่างใกล้ชิด(ช่วยฝึกความเก่งด้วยการจ่ายงานหลายๆอย่างและหลายรูปแบบให้ทำเองจริงๆ. ดูแลรับผิดชอบงานของตัวเอง มอบโอกาสการเรียนรู้และประสบการณ์ดีๆให้).นับได้ว่าป.3. เป็นปีทอง สำหรับเอมิจังเลยก็ว่าได้เพราะเธอได้มีโอกาสได้ทำกิจกรรมเยอะมาก. แล้วการเรียนก็ดีด้วย. ขอขอบคุณอาจารย์ประจำวิชาที่ให้ความเอ็นดู. เจ้าลูกสิงต่วนน้อยๆคนนี้จะผ่านพ้นป.3มาด้วยความภาคภูมิใจเป็นอย่างดี. ขอขอบคุณผู้ปกครองที่สนิทกันหลายคนที่มีเมตตาใจเอื้อเฟื้อแผ่ช่วยเหลือให้คำปรึกษา. และแบ่งปันในยามที่ต้องการให้กันและกันนะคะ. ปีนี้อยู่ป.4 แล้ว. ต้องกลับมาตั้งใจ. มาตั้งใจเรียนรู้สิ่งใหม่ๆกันต่อนะคะ โชคดีทุกๆท่านเลยนะคะ. ขอขอบคุณค่ะ

แท็ก: ไม่ระบุคำค้นหา